

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
עקב
כב מנחם-אב
שנת תשפ"א לפ"ק

שנה 2, גליון 32
(47)

ארויסגעזעהן דורך אונזות היכל הקודש הרסלב

און זיין ווייב די קיסר'טע. זי האט ניט אפגיטערעטן פון דעם בערנגער (דהיינו זי האט מיט דעם בערנגער גיהאלטן ווארין ער האט זיך מוסר נפש גיווען פון אירעט וועגן כנ"ל).

הפרת הטוב פאר'ן צדיק

זיין ווייב, די קיסר'טע, איז געווען זייער אן ערליכע, דערפאר האט זי גישט פארגעסן וואס דער בערנגיר האט געטון מיט איר.

מיר האבן שוין גערעדט פאריגע וואך און צוויי וואכן צוריק איבער דעם ענין פון האבן הפרת הטוב צום צדיק וואס האט דיר געהאלפן אין לעבן, און מיר וועלן רעדן פון דעם א גאנצן זומער, וויל דאס איז זייער א וויכטיגער יסוד אין התקשרות צו צדיקים. א מענטש וואס האט זוכה געווען מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן און דער רבי האט אים אפגעוואשן פון זיינע שלעכטע מעשים, דער רבי האט אים אויסגעלערנט א וועג צו קענען לעבן דא אויף דער וועלט מיט'ן אייבערשטן, ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט א ווייב און קינדער, דער רבי האט אים אויסגעלערנט די עצה פון התבודדות, רעדן צום אייבערשטן אויף זיין פשוט'ן שפראך, דער רבי האט אים אויסגעלערנט א וועג ווי אזוי ער זאל קענען לערנען תורה, אפילו ער פארשטייט גישט קיין לערנען און אפילו ער האט גישט קיין כח צו לערנען זאל ער זאגן די ווערטער פון תורה, דארף דער מענטש זען ער זאל דאס אלעס גישט פארגעסן, נאר שטענדיג

<<<

שבת קודש פרשת דברים, שבת חזון, שנת תשפ"א לפ"ק קטן, איז דער ראש ושיבה שליט'א געווען אין שטעטל, קרית ברקלב - ליבערטי יע"א; אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט'א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מבערגיר ועני.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און דער קיסר (דהיינו דער ארום מאן וואס ער איז גיווארין קיסר איבער גאר דער וועלט) האט שוין היינט ניט גיוואלט זיך משרה זיין מיט דעם בערנגער. ווארין סע שטייט ניט אן א קייסר זאל זיך משרה זיין מיט א בערנגער.

פארגעסן אלע טובות

דא זעט מען וואס הייסט א 'כפוי טובה'; ווילאנג ער איז געווען אן ארעמאן, ער האט גארנישט געהאט אויף די וועלט און דער בערנגיר האט אים געהאלפן מיט מסירת נפש אים צוריק ברענגען זיין ווייב, דעמאלט האט ער איינגעזען אין דאס גוטס וואס דער בערנגיר האט אים געטון, אבער ווי גאר ער איז געווארן גרויס, ער איז געווארן א קיסר דעמאלט האט ער שוין פארגעסן אלע טובות וואס דער בערנגיר האט געטון מיט אים.

חינוך ווינקל

מסכת יומא דף ט' [חלק ב]

נאס געמאכט די גמרא מיט זיין שפייגעך

פארגאנגענע דאנערשטאג בין איך געגאנגען זיך געזעגענען פון מיינע עלטערן איידער זיי פארן קיין ארץ ישראל צו רבי שמעון, האט מיר מיין מאמע שנתח? דערציילט אזוי, א משפחה דערציילט: זייער טאטע פלעגט גיין יעדע נאכט צו א שיעור, זיי זענען אויסגעוואקסן וואסענדיג איין זאך 'טאטי קומט אהיים שפעט וויל ער האט א שיעור, ווען די קינדער זענען אויסגעוואקסן, זיי זענען שוין געווארן גרויס, האבן זיי געזען וואס דער טאטע טוט ביים שיעור, דער טאטע איז אפגעשלאפן דעם גאנצן שיעור פון אנהייב ביזן סוף, כל ימיו איז ער געזיצן ביים דעם שיעור אויפ'ן אפענעם גמרא און עס נאס געמאכט מיט זיין שפייגעך, אבער אלע קינדער זענען אויסגעוואקסן תלמידי חכמים,

ווי אזוי קען דאס זיין, דער טאטע האט דאך גארנישט געלערנט? נאר זיי האבן געוואוסט איין זאך 'מיין טאטע גייט אין בית המדרש צו א שיעור, מיין טאטע לערנט' - דאס איז אריינגעגאנגען אין זיי און זיי אויך געמאכט לערנען. נעם גישט יעצט די דרשה אויף צו זאגן "דער ראש ושיבה האט געזאגט אז דער עיקר איז גיין צום שיעור, די קינדער זאלן וויסן 'טאטי גייט צו א שיעור, און דערנאך קען מען זיך שפילן דארט מיט'ן טעלעפאן..." גיין! איך האב געזאגט אז דו זאלסט גיין צו א שיעור און זיך אראפזעצן דארט מיט א אפענע גמרא, און דאס צי דו פארשטייסט דעם שיעור צי גישט - דאס מאכט שוין גישט אויס, דער עיקר איז אז דו האסט א שיעור.

איך בין דער זון פון דעם איד...

איך האב באקומען א בריוו פון א רב, א שליח חב"ד, שרייבט ער אז ער הערט אויס די שיעורים און ער הערט אז מען רעדט דא

האבן אן הכרת הטוב פאר'ן צדיק, פאר'ן הייליגן רבי'ן וואס האט אים געלערנט די אלע שיינע זאכן.

מען זעט ליידער מענטשן וואס בעפאר ער האט געטראפן דעם רבי'ן האט ער זיך נישט געקענט אן עצה געבן אין לעבן, ער איז געבען געליגן אין שאל תחתית רחמנא לצלן, און פלוצלינג האט ער געטראפן א קונטרס, א גליון, ער האט באקומען די נומער פון די האטליין 'קול ברסלב', און דער רבי האט אים אנגעטון נייע קליידער, דער רבי האט אים ארויסגענומען פון דעם פלאץ וואו ער איז געליגן און אים אלעס געטוישט צום גוטן, יעצט דערזעט ער זיך ווי ער איז גאר מסודר, ער לערנט שוין, ער האט שוין דעם וועג ווי אזוי צו לעבן מיט זיין ווייב, ער האט שוין דעם וועג ווי אזוי צו מחנך זיין זיינע קינדער, ער איז שוין געווארן א תלמיד חכם, ער האט באקומען אן אפענעם מח וכו' וכו', האט ער אלעס פארגעסן, ער געדענקט שוין נישט פון וואו דער רבי האט אים גענומען, ער געדענקט שוין נישט ווי א גרויסער ארעמאן ער איז געווען, אז ער האט נישט געעפענט קיין ספר און ער איז געליגן אין שאל תחתית רחמנא לצלן וכו', וועגן דעם דארף א מענטש מפר טוב זיין דעם צדיק און געדענקן פון וואו דער רבי האט אים גענומען.

ער וואלט בכלל נישט געווען אויף דער וועלט

מהר"ש שרייבט אין 'אשר בנחל' עטליכע מאל דעם לשון: איך קען עס נישט דורכטראגן, איך קען עס נישט דורכטראגן; מענטשן וואס איך האב זיי געבוירן, דהיינו זייערע עלטערן האבן נישט געקענט האבן קינדער און איך האב זיך ארוועקגעגעבן פאר זיי, איך האב ארוועקגעגעבן אפאר יאר 'פתחת הארון' פאר זיי, מתפלל געווען צום אייבערשטן אז זיינע עלטערן זאל געהאלפן ווערן מיט קינדער, קומט אים אז ווען נישט מיר וואלט ער בכלל נישט געווען אויף דער וועלט, און דערנאך האב איך געלערנט מיט אים, און אים געגעבן א שידוך, און דאס איז נאכנישט גענוג נאר ער האט דאך נישט געוואוסט ווי אזוי מען לעבט מיט א ווייב האב איך אים דאס אויך אויסגעלערנט, און ער האט אויך נישט געקענט האבן קינדער, האב איך פאר אים אויך מתפלל געווען, און ער איז געהאלפן געווארן מיט קינדער, און יעצט קומט ער אין געריכט עדות זאגן קעגן מיר?... [און דער ראש ישיבה שליט"א האט אויסגעפירט: "ברוך השם דאס האב איך נאכנישט" (דער אייבערשטער זאל העלפן אויף ווייטער)].

פארוואס זאלן זיי זיך מוטשען אין לעבן?

און אז א מענטש געדענקט דאס, גייט אים אין לעבן אז נאך א איד זאל וויסן פון די עצות פון רבי'ן, דער רבי האט מיר דאך אפגעוואשן פון אלע מיינע שמוץ, דער רבי האט מיר דאך אנגעקליידט אזוי שיי, און יעצט זענען דאך נאך דא מענטשן וואס געפונען זיך אין דעם זעלבן מצב וואו איך בין געווען, פארוואס זאלן זיי זיך מוטשען אין לעבן? פארוואס זאל איך זיי נישט פארגיגען אז זיי זאלן זיך אויך דערוויסן פונעם הייליגן רבי'ן וואס קען יעדן היילן און העלפן? איך זע צו וואס דער רבי ברענגט מיר צו, צו אזעלכע שיינע זאכן אין עבודת השם און אזא שיינע לעבן אויף דער וועלט, געב איך דאס ווייטער איבער פאר אנדערע מענטשן, אז נאך מענטשן זאלן וויסן פון די אלע שיינע זיסע עצות פון רבי'ן.

האט דער קיסר גיזעהן אז ער קאן קיין שידוך נישט טאן מהמת דעם בערנער. בפרט זיין ווייב האלט מיט אים זייער.

דרום האט ער אנגיהויבן צו טראכטן מהשכות אויף דעם בערנער. און אין דער תהילה האט ער גיזעהן אים ברלות צו שטעלין און ער האט גיטאן תהבולות. גלייך אז ווי סע איז נישט פון אים. און האט אלץ גיזעהן אים גורם צו זיין היזיקות. און א קיסר קאן דאס בודאי טאן. האט מען אים אלע מאל שארין גיטאן און מהאט אים אלץ איזבאויט געלט. ביי ער איז ברלות גיזארין. און ער איז גיזארין נאר איין ארום מאן.

ווער האט דאס אנגערדייט?

ווייל א קיסר האט א כח צו דערנידערן א מענטש; אזוי ווי מען קען הערן אין די נייעס איבער א מענטש וואס איז זייער גרויס און חשוב אין דער מדינה, פלוצלינג הערט מען ווי יענער איז אינגאנצן דערנידערט

געווארן ביז אויס, ער האט אלעס פארלוירן, און מענטשן ווייסן נישט ווי אזוי דאס האט פאסירט, ווער האט דאס אנגערדייט? אבער דאס קומט פון א צווייטער גרויסער מענטש אין דער מדינה וואס האט נישט פארגיגען ווי מען געבט אים אפ אזויפיל כבוד דערפאר האט ער אונטערגעשטעלט אויף א קונצליכער וועג וואס קיינער זאל נישט כאפן ווער עס האט געטון, א וועג וואס האט אים אלעס צוגענומען און אים דערנידערט.

און זי די קיסר'טע האט אלץ מיט דעם בערנער גיהאלטן. נאך דעם האט דער קיסר גיזעהן. אז כל זמן דער זון לעבט (דהיינו דעם בערנערס זון) קאן ער קיין אנדערין שידוך נישט טאן. האט דער קיסר זיך משתדל גיזעהן דעם בחור מעביר זיין פון דער וועלט. און ער האט גיטראכט מהשכות אים מעביר צו זיין. און ער האט אויף אים אויף נישטעלט די שופטים האבין פארשטאנען אז דעם קיסרס רצון איז אז מזאל אים מעביר מן העולם זיין האבין זיי אים גיגיבן דעם משפט. אז מזאל אים אריין לייגן אין א זאק (דהיינו דעם בחור דער זון פון דעם בערנער) און מזאל אים אריין ווארפן אין ים אריין.

און די קייסר'טע. קאן אויף גאר נישט טאן אקעגין קיסר. איז זי גינאנגען צו די ממונים וואס זיי זענען ממונה גיזעהן (גיזעצט גיזעהן) אים אריין צו ווארפן אין ים אריין און זי איז גיקומען צו זיי און איז זיי גיפאלן צו די פיס. און זי האט זיי זייער גיבעטן. אז זיי זאלן דאס איר צוליב טאן און זיי זאלן אים אוועק לאזן. ווארין פארוואס קומט אים מיתה. און זי האט זיי זייער גיבעטן אז זיי זאלן נעמען איין אנדערן שבוי וואס ער איז הייב מיתה און זיי זאלן אים אריין ווארפן אין ים. און דעם בחור זאלן זיי לאזן. האט זי דאס ביי זיי גיפועלט.

א שטארקע ווילן

קודם זאגט דער רבי: "און די קיסר'טע קען אויך גארנישט טון קעגן דעם קיסר", אבער צום סוף זעט מען אז זי האט יא געטראפן א וועג ווי אזוי צו ראטעווען דעם בערנערס זון, זעט מען פון דא אז אויב מען האט האט א שטארקע רצון, א מענטש וויל עפעס זייער שטארק אויספירן און פרובירט אויף אלע וועגן עס צו קענען טון, וועט ער עס צום סוף קענען באווייזן, ווייל מיט א שטארקע ווילן קען מען אנוקומען צו אלעס וואס מען וויל.

אודאי קען א מענטש זיך ארויסדרייען מיט'ן תירוץ: "איך קען נישט, איך האב נישט דאס מעגליכקייט עס צו טון", אבער א מענטש וואס מיינט עס מיט'ן גאנצן אמת צו העלפן דעם צדיק וואס האט אים געגעבן לעבן - וועט שוין טרעפן דעם וועג ווי אזוי אים צו קענען העלפן און ראטעווען.

האבין זיי איר גישוואוירן אז זיי זאלן אים לאזן. און זיי האבין אזוי גיטאן. און זיי האבין גינומען איין אנדערן מענטש און האבין אים אריין גיזארפן אין ים אריין. און אים האבין זיי גילאזט. און האבין אים גיזאנט. גיי גיי איז ער זיך אוועק גינאנגען. און דער בחור איז שוין גיזעהן א בר דעת איז ער זיך אוועק גינאנגען.

חס ושלום אפלאזן מוהרא"ש?

מיר קענען היינט ענדיגן די מעשה, אבער מיר דארפן זען ארויסצוגעמען דער עיקר פון די מעשה, זיך אפצולערנען דערפון צו האבן אן הכרת הטוב פאר'ן צדיק וואס האט דיר געהאלפן, דער מענטש זאל שטענדיג געדענקן פון וואו דער צדיק האט אים גענומען, ווי אזוי ער האט אויסגעקוקט איידער ער איז געקומען צום צדיק און צו וואס דער דער צדיק האט אים צוגעברענגט, וואס פאר א שיינע לימודים דער צדיק לערנט אים, און אזוי וועט ער שטענדיג בלייבן ביים צדיק.

ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגן מענטשן מיר האלטן אין איין זאגן "איין טאג וועסטו נאך אנועק גיין פון מוהרא"ש", אבער איך האב דאס נישט פארשטאנען פארוואס עפעס זאל איך חס ושלום אפלאזן מוהרא"ש?! ער ברענגט מיר צו אזעלכע שיינע זאכן, ער געבט מיר לעבן!

געב אכטונג אויף דיין זון...

גלייך ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש האב איך געוואוסט אז איך דארף האבן א גוטער חבר זיך קענען מחזק זיין צוזאמען, ווייל א גוטער חבר איז גאר וויכטיג פאר עבודת השם, האב איך מקרב געווען מיין חבר ר' ... גרו יאיר, און מיר פלעגן יעדן טאג שמועסן צוזאמען, איך פלעג דאס נישט טון אויף די חשבון פון מיין ווייב, נאר אויפ'ן חשבון פון 'כולל ערב'... דעמאלט איז געווען דער סדר אז נאך נאכטמאל בלייבט מען נישט אינדערהיים, מען דארף גיין צו א כולל ערב... פלעגט איך אנשטאט דעם 'כולל ערב' שמועסן מיט אים, מיר האבן געהאט א באשטימטע פלאץ וואו מיר פלעגן שמועסן, און מיר פלעגן זיך זייער מחזק זיין, יעדע בלבול און יעדע לשון הרע וואס מען איז מיר געקומען זאגן קעגן מוהרא"ש פלעג איך דאס אויסשמועסן מיט אים און אזוי אויך פלעגט ער מיר דערצייילן וואס מען רעדט צו אים וכו'.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אויסגעדרייט צו דעם חבר ... גרו יאיר און געזאגט: דו געדענקסט נאך ווי מען האט אונז פרוברט אנוועקצונעמען פון מוהרא"ש אויף פארשידענע וועגן? איינער איז געקומען פון ארץ ישראל רעדן צו דיין טאטע שליט"א ער זאל דיר אנוועקנעמען פון מוהרא"ש, ער איז א גרויסער קנאקער אין ברוסלב, און האט נישט געקענט אויסהאלטן אז היכל הקודש הייבט אן בליען, ער האט געמיינט אז מען האט שוין אפגעפטר'ט מוהרא"ש, און יעצט זעט ער אז אין וויליאמסבורג גייען היימישע אינגעלייט צו מוהרא"ש, דאס האט אים זייער געבאדערט 'מילא די ספרדים אין ארץ ישראל גייען צו מוהרא"ש - איז איין זאך, אבער אין וויליאמסבורג זאלן היימישע אינגעלייט גיין צו אים?...! א צווייטער איז אויפגעקומען מיט א צווייטע דמיון פון הוילע שקר, כאילו ער פלעגט טייפן ביי מוהרא"ש און האט געזען ווי מוהרא"ש ליינט אלע טמא'נע צייטונגען און ער קוקט... ער האט געזאגט פאר דיין טאטע שליט"א: "געב אכטונג אויף דיין זון..."; פלעגן מיר דאס רעדן צווישן זיך, זיך מחזק זיין צוזאמען, מיר פלעגן קוקן וואס מיר באקומען ביי מוהרא"ש, וואס מוהרא"ש לערנט אונז, דערפאר האבן מיר נישט פארנוואס אויסצוהערן די אלע לשון הרע וואס מען רעדט אין גאס קעגן מוהרא"ש.

אריינכאפן און לערנען אסאך 'אשר בנחל'

שמועסנדיג האבן מיר געהאט עטליכע זאכן וואס מיר זענען געווען מחלק צווישן זיך, איינס פון די זאכן איז איבער דעם עגון וואס מיר רעדן יעצט: ער האט גע'טענה'ט אז אויב איז טאקע אזוי יעדער גייט צום סוף אנוועק פון מוהרא"ש דעמאלט דארף מען שנעל אריינכאפן און לערנען אסאך 'אשר בנחל' איידער מיר גייען אנוועק פון מוהרא"ש, אבער איך האב אים געזאגט: מיר גייען נישט אנוועק פון מוהרא"ש, איך פארשטיי נישט די גאנצע זאך, פארוואס זאלן מיר אפלאזן דעם צדיק וואס ברענגט אונז צו צו די העכסטע מדרגות וואס איז גאר שייך?!

מוהרא"ש זאל זען ווער איך בין!

נאך א זאך פלעגן מיר זיין מחלק, איך האב איך זיך געפירט זיך טוב'ל'ן אין מקוה איידער איך פלעג גיין צום שיעור ליל שישי פון מוהרא"ש זכותו גן עלינו, און ער האט גע'טענה'ט פארוואס גייען מיר צו מוהרא"ש? כדי ער זאל אונז פאררעכטן און לערנען א וועג ווי אזוי צו זיין ערליך, אויב אזוי איז אפשר בעסער נישט גיין אין מקוה כדי מוהרא"ש זאל זען ווער מען איז! אבער איך האב געהאלטן אז איידער איך גיי צום צדיק דארף איך זיך טוב'ל'ן אין מקוה.

משניות און גמרא

נאך א זאך פלעגן מיר זיין מחלק ווען מיר זענען מקורב געווארן, ער האט זיך צוגעכאפט צו גמרא, ער האט אנגעהויבן לערנען פילע בלעטער גמרא, און איך האב זיך צוגעכאפט צו משניות, איך האב אנגעהויבן לערנען גאר אסאך משניות.

זיצן אויפ'ן שפיץ בענקל

איין זאך האב איך געוואוסט, רבנים וואס זיצן אויפ'ן שפיץ בענקל

און ווייסן גארנישט פון זייער לעבן אויף די וועלט - דאס האב איך שוין געהאט גענוג, איך זוך א צדיק וואס פארשטייט די וועלט און קען מיר העלפן איך זאל מצליח זיין אין לעבן.

איך העלף מיר אליינס

מוהרא"ש האט מיר געלערנט 'שלוש בית', פאר איך בין געקומען צו מוהרא"ש האב איך זיך נישט חס ושלום געקריגט מיט מיין ווייב, אזויפיל שכל האב איך געהאט, אבער דעם געפיל וואס מוהרא"ש האט מיר געגעבן אז ווען איך העלף אין שטוב איז נישט 'איך טו א טובה פאר מיין ווייב', נאר איך העלף מיר אליינס, מיין לעבן און איר לעבן - איז איינס.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אויסגעדרייט צו א אינגערמאן און געזאגט: דו ברענגסט דייער קינדער אין שול, דו מיינסט דו העלפסט מיט דעם דיין ווייב? דו העלפסט דיר אליין בויצען א שטוב! מוהרא"ש האט אונז געלערנט בויצען א שטוב דאס איז עבודת השם, דאס איז אזוי ווי בויצען א משכן פאר'ן אייבערשטן.

ארויסנעמען פון א מענטש זיין נשמה

ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש און איך האב אנגעהויבן לערנען דעם הייליג ספר 'אשר בנחל' האב איך געשפירט דאס וואס מען זאגט אויף גרויסע צדיקים, אז זיי האבן ארויסנעמען פון א מענטש זיין נשמה און עס אויסגעוואשן און אפגערייניגט און דערנאך צוריקגעלייגט - דאס האב איך געשפירט ווען איך האב געלערנט אשר בנחל, איך האב געשפירט ווי יעדע בריוו באזונדער וואשט מיר אפ און רייניגט מיר אויס פון אלע שלעכטס.

איך זאל שפירן א טעם אין מיין התקרבות

אויב דו פילקסט דאס נישט, דו האסט נישט דעם חיות אין רבי'נס ספרים, דאן בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל שפירן א טעם אין מיין התקרבות, העלף מיר איך זאל שטענדיג בלייבן פריש ביים רבי'ן". א אינגערמאן האט מיר געזאגט: איך וואלט שוין לאנג נישט געפארן אויף ראש השנה קיין אומאן, נאר אזוי ווי איך באלאנג אין 'קהלת היכל הקודש' ווער איך א מתנגד אויב איך פאר נישט קיין אומאן, דערפאר פאר איך נאך קיין אומאן... "זאג איך אים: קודם כל, ווערט גע'פסק'נט (פסקים ג): "מתוך שלא לשמה בא לשמה", טון מצות נישט מיט די ריכטיגע כוונה איז אויך גוט, ווייל מיט די צייט וועט מען צוקומען עס צו טון מיט א גוטע כוונה, צווייטנס, בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט צוריק אנהייבן שפירן דעם אמאליגן חיות וואס דו האסט געהאט ביים רבי'ן, אין אנהייב ווען דו ביסט מקורב געווארן צום רבי'ן האסטו דאך געברענט, האסט געשפירט ווי דער רבי געבט דיר לעבן, אז דו וועסט בעטן דערויף טאג נאך טאג וועט דער אייבערשטער דיר העלפן אז וועסט צוריק באקומען דיין געפיל אין רבי'ן.

דאס זענען פינע מניעות

ווען איינער זאגט מיר ער האט א מניעה, ער קען נישט פארן קיין אומאן, די ווייב זאגט אים נישט פארן, טאטע מאמע זאגן אים נישט פארן וכדומה, זאג איך אים: דאס זענען פינע מניעות, אך און וויי אז דו וועסט באקומען א אנדערע מניעה פון דיר אליינס, דו וועסט אנהייבן טראכטן 'וואס דארף איך דעם רבי'ן...? ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר ח"ב, ס"מ מו) אז די גרעסטע און שווערסטע מניעה זענען די מניעות פונעם אייגענעם מוח, דער מענטש הייבט אן טראכטן וואס דארף איך דעם צדיק, ער הייבט אן האבן קשיות אויפ'ן צדיק.

דארפסט א אלוי?

אלע מניעות וואס א מענטש האט איז נאר אז ער זאל נאך שטערקער וועלן קומען, נאך מער גליסטן צום רבי'ן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, ס"מ סו): "כל דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות", יעדע גוטע זאך וואס א מענטש דארף טון, "כגון לנסע להצדיק", צום ביישפיל - פארן צום צדיק, "או שאר דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות", אדער אנדערע גוטע זאכן וואס מען דארף טון, "נותנין לו

מתחלה חשק כּדי שֶׁעַל יְדֵי זֶה יַעֲשֶׂה הַדְּבָר, בְּרַעֲנָנִט מֵעַן אִים פּוֹן הַיָּמָל א גְּלִיסְטֵעֲנִישׁ אַז עַר זָאל וועלן טון די זאך, "וּעֶקֶר גְּדוֹל הַחֲשֶׁק נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׁמוֹמִינִין לוֹ", און די וועג ווי אזוי מֵעַן בְּרַעֲנָנִט א גְּלִיסְטֵעֲנִישׁ פֶּאָר'ן מֵעַנְטֵשׁ אַז דוּרְךְ דַּעַם וואס מֵעַן האַלט אִים אַפ, מֵעַן שְׁטַעֲרֵט אִים עַר זָאל נִישְׁט קַעֲנַעַן טוֹן די גוּטֵע זאך, "כִּי כְּשֵׁאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְּבַר הַצְּרִיךְ לוֹ לַיהוּדוֹתוֹ, בְּפֶרֶט כְּשֶׁצָּרִיךְ לוֹ לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל הַצְּרִיךְ לַיהוּדוֹתוֹ, שְׁפָל יְהוּדוֹתוֹ תְּלִי בִּזְהָ - כְּגוֹן לְנֹסֵעַ לְצַדִּיק אִמְתִּי", ווייל ווען א איד דאַרף טון א זאך וואס זיין גאַנצע אידישקייט איז אַנגעהאַנגען אין דַּעַם, ווי צום ביישפּיל ער דאַרף גיין צו אן אַמְתִּין צַדִּיק, "אִזִּי מְזַמִּינִין לוֹ מְנִיעָה", דַּעֲמַאלֵט האַלט מֵעַן אִים אַפ, "וואת המניעה היא בשביל החשק, כּדי שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֲשֶׁק יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבָר", דַּאס טוט מֵעַן פֶּאָר'ן מֵעַנְטֵשׁ ווייל מֵעַן וויל ער זָאל מֵעַר און מֵעַר גְּלִיסְטוֹן צו די זאך, "כִּי עַל יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׁמוֹמִינִין אֵת הָאָדָם מִן הַדְּבַר, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַתְּגַבְרוֹת הַחֲשֶׁק מֵאִד", ווייל ווען מֵעַן וויל עֲפַעַס טוֹן און מֵעַן קַעַן עַס נִישְׁט טוֹן - דַּאס מאַכט אַז מֵעַן זָאל עַס נאָך מֵעַר וועלן טוֹן, "כְּמוֹ לְמַשֵּׁל כְּשֶׁמֶרְאִין לְקַטוֹן דְּבַר הַנְּחַמְד לוֹ, וְתַכְף וַיִּמֵּד חוֹטְפִין מִמֶּנּוּ וּמַחְבִּיאִין מִמֶּנּוּ, אִזִּי הוּא ווִיזֵיט פֶּאָר א קינד א גוּטֵע זאך און מֵעַן בַּהאַלט עַס נאַכְדַּעַם פּוֹנַעַם קינד, הַיִּיבֵט דַּאס קינד אן מֵעַר נאַכְצוֹלִיפּוֹן די זאך און ער הַיִּיבֵט אן מֵעַר גְּלִיסְטוֹן צו דַּעַם, "נִמְצָא שְׁעָקֵר הַחֲשֶׁק נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי שְׁחַטְפוֹ מִמֶּנּוּ וְהַחְבִּיאֵו אֵת הַדְּבָר", דַּאס גַּעֲשֶׂהט ווייל דער קינד קַעַן דַּאס נִישְׁט זַעַן און קַעַן דַּאס נִישְׁט בַּאקוּמַעַן, דַּעֲרִיבַעַר הַיִּיבֵט עַר אן מֵעַר בַּעַנְקַעַן צו דַּעַם; זַעַט מֵעַן אַז דַּאס שְׁטאַרְקֵע גְּלִיסְטֵעֲנִישׁ קוּמַט פּוֹן דַּעַם וואס מֵעַן קַעַן דַּאס נִישְׁט האַבן, "כְּמוֹ כֵּן מוֹנְעִין אֵת הָאָדָם בְּמִנְיַעוֹת מֵהַדְּבַר הַצְּרִיךְ לוֹ, כְּדִי שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֲשֶׁק יוֹתֵר", דַּאס זַעֲלַבַּע טוט מֵעַן מִיט'ן מֵעַנְטֵשׁ וואס דאַרף טוֹן גוּטֵע זאַך, מֵעַן האַלט עַס אַפ פּוֹן אִים כְּדִי עַס זָאל אַרִיין גיין אין אִים א שְׁטאַרְקֵע גְּלִיסְטֵעֲנִישׁ, אזוי ווי עַס שְׁטִיט "וְלַחֵם סִתְרִים יַנְעֵם", בַּהאַלטֵנַעַר בְּרוּיט אַז זַיִס.

דער רבי זאגט ווייטער: "וועל כן ראוי לאדם לדעת כשיש לו מניעות גדולות מאיזה דבר שבקדושה, ידע ויבין מזה, שזה הדבר שרוצה לעשות הוא נחשק גדול מאד", דַּעֲרִיבַעַר דאַרף א מֵעַנְטֵשׁ וויסן אַז ווען ער גייט אַרְיַבַּעַר שְׁוועֲרִיקײַט, מֵעַן האַלט אִים אַפ פּוֹן טוֹן גוּטֵע זאַכּן - אַז דַּאס איז נאָר כְּדִי אויפצובויען זיין חשק, "וּבְפֶרֶט כְּשֶׁרוֹצֵה לְנֹסֵעַ לְצַדִּיק הָאִמְתִּי", בְּפֶרֶט ווען מֵעַן וויל פֶּאָרן צום אַמְתִּין צַדִּיק, "כִּי יֵשׁ צַדִּיקִים הַרְבֵּה", עַס זַעַנַעַן טאַקֵע דַּא אַסאַך צַדִּיקִים, "אַבֵּל יֵשׁ חַיִּינּוֹת נְקֻדּוֹת הָאִמְתִּי בֵּין הַצַּדִּיקִים שְׁכִשְׁרוּצִים לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו, שְׁבִזָּה תְּלִי הַכֵּל", אַבַּעַר צווישן די צַדִּיקִים איז דַּא דַּעַר אַמְתִּין צַדִּיק וואס די גאַנצע אידישקייט איז אַנגעהאַנגען אין אִים, "אִזִּי יֵשׁ לְהָאָדָם מְנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת רְבוֹת מֵאִד, וּמִזָּה בַּעֲצוּמוֹ יִבִּין הָאָדָם גְּדוֹל מַעֲלַת הַנְּחֻשֶׁק כְּנִל", דַּעֲמַאלֵט איז דַּא זַיִעַר גְּרוּיטֵעַ מְנִיעוֹת.

איך בין דאס מסביר מיט א משל, אז דו פֶּרַעַגְסֵט א קינד: "דאַרְפֶּסט א לאלי?" וועט ער זיכער ענטפערן: "יא", אַבַּעַר אז דו גַּעֲבֶסט אִים א גאַנצע צימער מיט לאליס, און דַּעֲרַנאַך פֶּרַעַגְסֵטוּ אִים צי ער דאַרף א גייע לאלי, יַעֲצֵט וועט ער נִישְׁט זיין אינטערעסירט אין דַּעַם לאלי, ווייל דַּאס גאַנצע חשיבות פון דַּעַם לאלי איז נאָר אז דַּאס בַּאקוּמַט מֵעַן נִישְׁט סתם אזוי; די זַעֲלַבַּע זאך איז דַּא א שפּיל וואס מֵעַן שפּילט מיט קינדער, מֵעַן שְׁטַרַעַקט אִים עֲפַעַס, און ער פּרובירט עַס צו נַעַמַעַן, ווען זיין האַנט דַּעֲרַגִּיכְט עַס שוין כְּמַעַט - שְׁלַעַפֵּט מֵעַן עַס צוּרִיק צו זיך, אזוי טוט מֵעַן דַּאס עֲטִלְכֵע מַאל, און דַּאס פֶּאָרְגֶּרַעַסֶרֶט מֵעַר און מֵעַר זיין חשק עַס צו בַּאקוּמַעַן, ווייל די שְׁוועֲרִיקײַטן עַס צו בַּאקוּמַעַן - בויעט אויף א גרעסערע חשק דַּעֲרַצוֹ, און דַּאס זַעֲלַבַּע זאך איז מיט יַעֲדַע נסיון פון עובר זיין אויף אן עבירה חס ושלום, איז אויך די גאַנצע נסיון נאָר ווייל דער אייבערשטער לאזט עַס נִישְׁט טוֹן דַּעֲרַפֶּאָר ווערט עַס א נסיון דער מענטש זאל עַס יא ווילן טוֹן, און מיט דַּעַם איז דער רבי מסביר די גאַנצע זאך פון מניעות אין עבודת השם און אין התקרבנות צו אַמְתִּין צַדִּיקִים אַז אַלַעַס איז כְּדִי צו מאַכן גרעסער דַּעַם חשק דַּעֲרַצוֹ.

בנוגע ראש השנה; פֶּרַעַגֵן מִיר אינגעלייט וואו זאל מֵעַן זיין אין אומאן אום ראש השנה? זאג איך אזוי: יַעֲדַעַר זאל זיך אויסקלויבן וואו ער וויל

זיין, אַבַּעַר איך וואלט געראטן מען זאל קומען אין א פלאץ וואו עס זענען דאַרט דא ערליכע חברים.

ביי אונז רעדט מען נישט אום ראש השנה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שוחות הג'ו, סימן כא): "בראש-השנה ביום הראשון, צריכין למעט בדבור מאד מאד", ראש השנה דאַרף מֵעַן זַיִעַר אַכְטוּנְג געבן צו רַעַדן וואס ווייניגער, "וואמר: שאדם גדול צריך לדקדק בזה ביותר", נאך האט דער רבי געזאגט אז א גרויסער מענטש דאַרף נאך מֵעַר אַכְטוּנְג געבן נִישְׁט צו רַעַדן קיין איין איבעריגע ווארט ראש השנה, "על-כן הוא אינו אומר ביום הראשון אפלו הפיט, רק מה שיסד רבי אלעזר הקליר, אבל שאר הפיט אינו אומר, מחמת שאדם גדול צריך לדקדק אז ביותר לבלי לדבר שום דבור שאינו מברך", דַּעֲרִיבַעַר האט דער רבי זיך גַּעֲפִירֵט נִישְׁט צו זאגן די אַלַע פּיּוּטִים ראש השנה, ער האט נאָר געזאגט נאָר די פּיּוּטִים וואס דער הייליגער רבי אלעזר הקליר האט מתקן געווען, ווייל ראש השנה דאַרף מֵעַן זַיִעַר אַכְטנְג נִישְׁט צו רַעַדן נאָר וואס מֵעַן מוּז.

ווייל ראש השנה איז מֵעַן דן דַּעַם מֵעַנְטֵשׁ אויף אַלַע זַיִנַעַע מַעֲשִׂים, און דער רבי זאגט בשם דַּעַם הייליגן בעל שם טוב זכותו זיין עֲלִינוּ אַז פֶּאָר מֵעַן איז גוֹזֵר א גזירה אויפן מענטש שְׁטַעֲלֵט מֵעַן פֶּאָר דַּעַם מֵעַנְטֵשׁ עַר זאל זיך אַלִיין פֶּסְקִינַעַן און דער מענטש פֶּסְקִינַעַן וואספֶּאָרא שְׁטַרַפֶּא מֵעַן זאל אִים געבן (עין ליקוטי מו"ק חלק א, סימן קיג), דַּאס הַיִּיסֵט דער מענטש שמועסט פון אַנְדַּרַעַע, ער דַּעֲרַצִיילט וואס א צווייטער האט געטון, פֶּרַעַגֵט אִים אַיִנַעַר: "וואס זאגסטו אויף דַּעַם?" און ער פֶּסְקִינַעַן אַפ אַז מֵעַן דאַרף יַעַנַעַם געבן אַזאַנס און אַזַעֲלַעַכְס, ער כאַפֵּט נִישְׁט אַז ער האט זיך יַעֲצֵט אַלִיין געִפֶּסְקִינַעַן.

דער מענטש טראכט איך האב דאס קיינמאל נישט געטון, אין די צייט וואס ער האט געטון אביסל ענליך צו דַּעַם, קומט אִים אַז ער האט זיך יַעֲצֵט אַלִיין געִפֶּסְקִינַעַן. עַס זַעַנַעַן דא מענטשן וואס קענען נִישְׁט ליידן ווען איינער טוט אן עבירה וואס ער טוט נישט, צום ביישפּיל, לשון הרע, רכילות און הלבנת פנים - דַּאס נַעַמַט ער נאָך אָן, אַבַּעַר אז איינער טוט אן אַנְדַּרַעַע עבירה - דאַרף מֵעַן שוין פֶּאָרְשַׁעֲמַעַן, דַּאס שְׁטִיט שוין אין א אַנְדַּרַעַע פֶּרֶשָׁה פון די תּוֹרָה... און דער אייבערשטער הערט צו יַעֲדַעַס ווארט וואס א מענטש רעדט אויף א צווייטן, און אזוי שְׁטַרַפֶּט מֵעַן דַּעַם מֵעַנְטֵשׁ זַעֲלַבַּסֵט. דַּעֲרִיבַעַר דאַרף מֵעַן זַיִעַר אַכְטוּנְג געבן נִישְׁט צו רַעַדן אויף א צווייטן א גאַנץ יאַר, בְּפֶרֶט ראש השנה וואס דַּעֲמַאלֵט זַעַנַעַן די ספּרי חיים און ספּרי מתים אָפּן (ראש השנה לב).

וואו גייסטו זיך דרייען אום ראש השנה? א גאַנצע יאַר קענסטו גיין באזוכן אַלַע בַּנִּינִים און האַטְעֲלֵן, אַבַּעַר עַס איז דאַך הַיִּינֵט ראש השנה! עַס איז דאַך אַנְהִיב יאַר!

ליידער זענען דא מענטשן וואס טאַנצן ארום ביים רבי'נס ציון א גאַנצע נאַכְט... ביסט אויפן קאַפ געפאלן? לאמיר זען טו דאס אין דיין רבי'נס קוויטל שטוב, טאַנץ דאַרט ארום ביי פינף אזייער פֶּאָרְשַׁאָגַס...

ברוך השם מיר גרייטן זיך שוין צו פֶּאָרן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, א גאַנץ יאַר ווארט איך שוין דַּעֲרוּיף, דער רבי איז אונז דַּעֲמַאלֵט מַתְקֵן, דַּאס מאַכט אַז מֵעַן קַעַן פֶּאָרְגַעַסן אפילו וואו מיר שְׁטִייעַן יַעֲצֵט, מִיר האַלטן יַעֲצֵט אינמיטן טרויערן אויפ'ן חוּרְבָן בית המקדש, אַבַּעַר אז מִיר דַּעֲרַמאַנַעַן זיך פון רבי'ן, אז אַט אַט פֶּאָרן מִיר שוין צום רבי'ן, ווערט מֵעַן פֶּרִילִיך. אזוי ווי עַס האט אַמַאל פֶּאָסִירֵט ביי רבי נתן, ער איז געאַנגען מִנְחָם אַבֵּל זיין איינעם פון אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ און מֵעַן האט זיך פֶּאָרְשַׁמוּעֶסט פון רבי'ן ביי עַס איז געווארן אזא ליכטיגקייט, מֵעַן האט אַנגַעהוּיבן טאַנצן און פֶּאָטֵשן: "אַשְׁרֵינוּ מִה טוֹב חֶלְקֵנוּ שְׁכִנֵּנוּ לְהַתְקַרֵּב לְרַבֵּינוּ", שְׁפַעֲטַעַר עַרְשֵׁט האט מֵעַן זיך גַּעֲכאַפֵּט ווי קענען מִיר טאַנצן, מִיר זַעַנַעַן דאַך אַבֵּלִים?! אזוי שפּיר איך יַעֲצֵט, איך בין שוין אזוי פֶּרִילִיך אז מִיר פֶּאָרן שוין צום רבי'ן, דער רבי וועט אונז שוין מתקן זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פֶּאָלְגן דַּעַם רבי'ן וועלן מיר האַבן א שיינע לעבן, אָמֵן.

דַּעֲרַנאַך האט דער ראש ישיבה שליט"א אַנגַעהוּיבן זינגען דַּעַם נִיגוֹן: "אומאן אומאן ראש השנה, אומאן אומאן ראש השנה..."